

Beløbet var på 8 mio. kr., der skulle bruges til et psykiatrisk team, men desværre kunne man ikke få besat overlægestillingen.

Nordjyllands Amt har for få dage siden lavet en aftale med et privat sted samt et andet psykiatrisk hospital om at behandle ca. 45 børn, men der mangler fortsat 120 pladser.

Når forslagsstilleren ønsker en større økonomisk indsprøjtning, ja, så hjælper det jo ikke, når det er personale, der mangler. Vi ved, at der er nedsat en arbejdsgruppe, og at der kommer en statusrapport omkring den 1. marts, så Dansk Folkeparti vil foreslå, at man rykker indtil da og afventer, at den udredning kommer.

Med hensyn til PPR er der maksimalt på det område en ventetid på 1-2 måneder, og det overholder jo så den tid – de 2 måneder – som man egentlig ønsker fra Socialistisk Folkepartis side, så det vil jeg ikke komme nærmere ind på.

Vi synes, at forslaget er godt, men vi vil gerne se på den statusrapport.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

En af grundene til, at jeg har presset på med det her forslag, er nok, at jeg har gået og ventet på den statusrapport i de sidste 4 måneder. Nå, det er så, hvad det er.

Jeg så også Københavns Amts venteliste, men så gik jeg lige et skridt ned og kiggede på, hvad det er for type lidelser, børnene har, og så var det somatiske sygdomme. Så jeg tror ikke rigtig, at vi overhovedet kan regne med den ventelisteopgørelse, vi kunne finde inde på ventelistesiden, og det skal vi selvfølgelig have undersøgt under udvalgsarbejdet, for det er jo lidt irriterende, hvis man går og forbereder sig til et forslag, og så er de der oplysninger ikke helt korrekte.

Så synes jeg også lige, jeg vil sige, at Nordjyllands Amt jo er ved at indgå en aftale med Århus Amt netop for at komme det der skridt videre, således at de folk, jeg snakker med fra henholdsvis Nordjyllands Amt og fra Århus Amt, siger, at det godt kan lade sig gøre. Men de skal bare have en større økonomisk indsprøjtning end de 8 mio. kr., de fik, plus at de skal have noget at kunne trække på.

Tænk på, hvilken udvikling der har været i Århus Amt, efter at vi fik en professorstilling der. Man kunne forestille sig en udvikling med forskning, således at det også kunne være interessant at få en professorstilling i Nordjyllands

Amt. Det er nogle af de overvejelser, vi skal ind i for at gøre det interessant.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg synes da, at fru Anne Baastrup har ret, og jeg synes også, det var en god idé, hvis vi fik medicinstudiet til Nordjylland, hvor vi også har bioteknologi, men især også da for børnene, for det er svært, og mange læger ønsker ikke at komme til Aalborg.

Kl. 14.10

Jeg kan da også til fru Anne Baastrup sige, at en del af pladserne også er sikret med en privat aftale med en privat psykiater.

Else Theill Sørensen (KF):

For Det Konservative Folkeparti er indsatsen for psykisk syge børn et meget, meget vigtigt emne. Et barn, som i forbindelse med en psykisk lidelse kommer ud for at skulle vente i mange måneder på diagnose og behandling, får slået sin barndom i stykker på en måde, så det er helt uopretteligt. Derfor ville vi med stor sandsynlighed også kunne stemme for et forslag som det, vi her behandler, hvis det kunne løse problemerne, at vi trykkede på de grønne knapper.

Men i dette tilfælde er det efter min bedste overbevisning ikke politisk vilje, der mangler. Vi har hørt det nu her fra ministeren og de første ordførere, og vi har før oplevet det i bl.a. satspuljeforhandlingerne, at alle for så vidt er enige om de gode hensigter.

Men jeg er til gengæld desværre også overbevist om, at det ikke er muligt at opfylde de krav, der er i beslutningsforslaget, dem, der stilles til regeringen, nemlig at regeringen skulle give en behandlingsgaranti på 2 måneder for børn med behov for behandling i børnepsykiatrien eller med behov for psykologisk, pædagogisk rådgivning. Det er kapacitetsproblemer, det er grunden, og det er i høj grad mangel på børnepsykiatere, der er afgørende for, at man ikke kan få ventetiderne bragt ned.

Derfor kan vi ikke stemme for beslutningsforslaget, men vil gerne være med til fortsat at arbejde på, at man udnytter alle mulige ressourcer i alle dele af både sundhedsvæsenet og undervisningssektoren osv. – alle dem, der har berøring med de børn, som har psykiske lidelser, og som har problemer – sådan at vi får mest muligt ud af ressourcerne, og så vi hjælper flest mulige børn på kortest mulig tid.